Dosarul nr. 4r-628/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25139956-05-4r-03072026 Judecător Denis Guțu

Judecătoria Comrat
sediul Central

D E C I Z I E

03 septembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Hudoba Valeri
judecătorii Cherdivara Dumitru și Colev Grigori

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Terzi Prascovia împotriva hotărârii judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 mai 2026, adoptată pe cauza contravenţională la contestația declarată de către Terzi Prascovia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 221921 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 16 septembrie 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor recursului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La 16 septembrie 2025, agentul constatator Avramoglo V., din cadrul Inspectoratului de Poliție Comrat, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 221921 prin care Terzi Prascovia a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, în perioada anului 2024, a primit mijloace financiare, pe contul său bancar Promsviazibanc, înregistrat pe numărul de telefon

*****prin aplicația PSB, de la formațiunea politică ȘOR, pentru realizarea dreptului electoral în anul în cadrul alegerilor prezidențiale din 2024. (f.d. 15)

La 22 septembrie 2025 Terzi Prascovia a înaintat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 221921 și a deciziei agentului constatator din 16 septembrie 2025, solicitând încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravențională stabilită la art.47[1] Cod contravențional. (f.d. 2-8)

În motivarea contestației, făptuitorul, a indicat că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod contravențional.

Respectiv în opinia contestatarului, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au explicat drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

Consecvent la cele relatate, a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravențional, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 temeiurile de încetare a procesului contravențional. Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitate de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie menționat supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție

atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Susține că, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sau valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Totodată instanța reține că, potrivit art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 Cod contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art.445 alin.(1), (2) din Codul contravențional.

Invocă că, sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale și procedurale, precum și măsurile procesuale dispuse ori efectuate sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea procedurii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravenționale a fost încălcat. Conform conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) în atenția faptelor cod contravențional, constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient.

Mai susține că, odată ce legea contravențională în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei,

agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravențional, atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încalcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată.

În continuare, cu referire la probatoriu acumulat, menționează că, probele sunt elementele de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servește la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul verbal de perchiziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesul-verbal privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio și video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Reiterează că, în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Omisiunile ridică dubii referitor la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional. or în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblu lor au fost în măsură să afecteze achitarea procedurii în cauza dată.

La fel, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăția de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrată potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Constată

în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravențională și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.240 alin.(1) Cod contravențional.

La data de 05 martie 2026 contestatara Terzi Prascovia a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Comrat (sediul central) cerere de completare a contestației inițiale. (f.d. 48-49-128)

În motivarea cererii de completare a indicat că agentul constatator a indicat că contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu. Circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane.

Susține că o primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiune, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată. O a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje. Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești. Cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloace bănești. Întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri. Mai mult ca atât, cum a fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nici ordonanța de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora. Or, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează. O a treia problemă ce se impune a fi analizată în cauză este modalitatea acumulării probatoriului. Astfel că, fapta nu a fost individualizată. În afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte

probe care să individualizeze fapta. Invocă agentul constatator că petiționarul a pretins și primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, dar a demonstrat oare agentul constatator că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024. A fost înregistrat oficial, a avut candidat pentru care petiționarul urma să voteze, nu partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

Mai susține că analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravențională pe care ar fi săvârșit-o petiționarul. Potrivit descrierii, faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-l neexecutării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenționale însă agentul constatator nu a demonstrat petiționarul ar fi pretins careva mijloace bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. În alți termeni, este necesar ca reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta constitutivele ale contravenției incriminate.

Dispoziția art.94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art.94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte: încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024 nr.13-7920/2024, prin care s-a admis demersul procurorului cu privire la autorizarea măsurii speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322 și s-a autorizat colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA „Moldcell” privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB (Federația Rusă), ce aparține BC „Promsveazibank” din Federația Rusă. Prin încheierea respectivă, s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigații, în cadrul cauzei penale nr.2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024 – 22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigații au fost obținute probele pentru cauza penală nr.2023970322 și nicidecum în cadrul cauzei contravenționale în care este învinuit petentul. Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr.2023910322 în cauza contravențională RAP01433516. Datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din

01.04.2025 pot fi folosite doar de către persoanele autorizate și în cadrul cauzelor autorizateși anume: cauza penală nr.2023910322 și cauza contravențională RAP01433516.

Raportul de analiză informațional criminal efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181[1] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal. Raportul dat a fost efectuat reieșind din învinuirea adusă (cuiva nu petiționarului) în temeiul art.181[1] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal, în cauza penală nr.2023970322 și respectiv, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravențională intentate în baza art.47[1] Cod contravențional. Mai mult în partea dreaptă sus a raportului respectiv, este strict menționat că a se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322. Prin urmare este ilegală folosirea acestui raport în alte cauze contravenționale sau chir penale. INSP în mod abuziv încălcând prevederile Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de Poliție datele cu caracter personal obținute prin Raportul de analiză informațional-criminală efectuat doar cauza penală nr.2023970322.

Ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 08.04.2025 s-a dispus pornirea procesului contravențional nr.20258000021 în temeiul art.47[1] Cod contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și a contravențiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare și de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederilor legale.

Deci, în cadrul procesului contravențional nr.20258000021, pornit în temeiul art.47[1] Cod contravențional, agentul constatator urma să desfășoare acțiuni prin care să administreze probe noi, în cele încriminate, însă agentul constatator a folosit înscrisurile obținute de organul de urmărire penală, în cadrul cauzei penale nr.2023970322. Respectiv, agentul constatator nu a colectat și nu a administrat nici o probă, care să dovedească comiterea contravenției incriminate.

Solicită contestatara admiterea integral a contestației inițiale și suplimentare; declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului din lipsa probelor administrate de agentul constatator și din lipsa faptei contravenționale.

La data de 06 martie 2026 contestatara Terzi Prascovia a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Comrat (sediul central) contestație suplimentară prin care a solicitat anularea procesului verbal cu privire la

contravenție MAI04 221921 din 16.09.2025, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei. (f.d. 60-64)

2. <u>Poziţia instanţei de judecată.</u>

Prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 mai 2026 s-a respins contestația lui Terzi Prascovia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 221921 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 16 septembrie 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.(f.d. 110-116)

<u>3. Solicitarea recurentului.</u>

La data de 29 mai 2026 Terzi Prascovia, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: casarea hotărârea Judecătoriei Comrat din 28.05.2026, ca fiind ilegală. (f.d. 122-128)

Anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 16 septembrie 2025, întocmit de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Comrat Avramoglo V., prin care a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 din Codul contravențional al RM, cu aplicare sancțiunii sub formă de amendă în cuantum de 500 de unități convenționale, respectiv 25 000 de lei, și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale. (f.d. 122-128)

În motivarea recursului, susține că instanța de fond a stabilit în mod eronat circumstanțele cauzei și a ajuns la concluzia neîntemeiată privind vinovăția Terzi Prascovia în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47_1 din Codul contravențional.

Potrivit recurentei, simpla constatare a faptului că pe contul său bancar au fost transferate mijloace bănești nu confirmă, prin ea însăși, săvârșirea unei contravenții de corupere electorală pasivă. Pentru angajarea răspunderii este necesar să se demonstreze nu doar faptul primirii mijloacelor bănești, ci și faptul că destinatarul cunoștea caracterul electoral al acestora și le-a acceptat anume în scopul realizării sau al nerealizării dreptului său electoral. Potrivit recurentei, asemenea circumstanțe nu au fost demonstrate de partea acuzării.

Menționează că nu a avut intenția de a primi mijloace bănești în schimbul unui anumit comportament electoral. Potrivit afirmațiilor acesteia, a perceput primirea banilor exclusiv drept un ajutor social, întrucât în anul 2024 în spațiul public era difuzată informația privind acordarea unui ajutor material locuitorilor

UTA Găgăuzia. În aceste condiții, recurenta susține că nu a asociat primirea mijloacelor bănești cu alegerile și nu le-a perceput drept o recompensă pentru votare sau pentru realizarea ori nerealizarea în alt mod a dreptului electoral.

În acest context, consideră că partea acuzării nu a demonstrat latura subiectivă a contravenției imputate și scopul special prevăzut de art. 47[1] din Codul contravențional. Totodată, eventuala finalitate urmărită de persoanele care au inițiat acordarea plăților nu demonstrează, prin ea însăși, existența aceluiași scop în persoana beneficiarului mijloacelor bănești.

De asemenea, invocă încălcarea prezumției nevinovăției și repartizarea necorespunzătoare a sarcinii probațiunii de către instanța de fond. În particular, instanța a reținut că Terzi P.G. nu a prezentat o „explicație alternativă plauzibilă privind proveniența și scopul mijloacelor bănești". În opinia recurentei, prin această concluzie instanța a transferat în fapt asupra acesteia obligația de a-și demonstra nevinovăția, în timp ce sarcina de a demonstra existența faptei contravenționale și a tuturor elementelor componenței acesteia revine părții acuzării.

Recurenta atrage, de asemenea, atenția asupra aplicării legii în timp. Potrivit acesteia, dispozițiile art. 47[1] din Codul contravențional, intrate în vigoare la 15.08.2024, nu pot fi aplicate faptelor săvârșite anterior acestei date. Totodată, în materialele cauzei există informații privind transferurile mijloacelor bănești și mesajele SMS pentru perioada începând cu 27.04.2024. În această parte, recurenta consideră că tragerea sa la răspundere în temeiul unei norme care nu era în vigoare la momentul producerii faptelor respective este nelegală.

Un alt aspect invocat în recurs vizează admisibilitatea probelor. Indică faptul că utilizarea rezultatelor măsurii speciale de investigații a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 01.04.2025, pentru cauza penală nr. 2023970322 și cauza contravențională nr. RAP01 433516, în timp ce procedura contravențională în privința Terzi P.G. a fost desfășurată în cadrul cauzei nr. RAP01 438873. În acest context, recurenta consideră că materialele respective nu puteau fi utilizate în privința sa în lipsa autorizării prevăzute de lege.

De asemenea, invocă procesul-verbal de cercetare din 12.02.2026 a unui fișier în format XLS, denumit „UTA GAGAUZIA", care ar conține informații privind transmiterea către numărul său de telefon a unor mesaje SMS de la PSB Bank. Totodată, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 16.09.2025,

adică anterior efectuării cercetării menționate. Originalul fișierului, care constituie sursa primară a informațiilor respective, nu se regăsește în materialele cauzei.

În opinia recurentei, aceste circumstanțe pun la îndoială proveniența, veridicitatea și admisibilitatea probei respective. Totodată, instanța de fond nu a examinat nemijlocit fișierul în cauză, limitându-se la informațiile expuse în procesul-verbal de cercetare.

Consideră insuficiente și probele care ar confirma conținutul și destinația transferurilor bănești. Simplul fapt al transmiterii unor mesaje SMS de către bancă, fără stabilirea conținutului acestora, nu demonstrează caracterul electoral al mijloacelor bănești primite. În mod similar, simplul fapt al transferării mijloacelor bănești pe contul bancar nu demonstrează că acestea au fost primite în schimbul realizării sau nerealizării dreptului electoral.

Prin urmare, potrivit susținerilor recurentei, concluzia instanței de fond privind vinovăția acesteia se întemeiază pe presupuneri, în timp ce existența tuturor elementelor componenței contravenției nu a fost confirmată prin probe admisibile, veridice și suficiente.

La data de 02 iulie 2026 Terzi P.G. a depus o completare la cererea de recurs, prin care, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Comrat din 28.05.2026 și emiterea unei noi decizii, prin care contestația să fie admisă integral. (f.d. 131-141)

În motivarea recursului, susține că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Invocă faptul că agentul constatator a încadrat în mod eronat acțiunile sale în prevederile art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, întrucât nu a fost demonstrată existența unei acțiuni de pretindere, acceptare sau primire a unor bunuri ori mijloace bănești în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral.

Potrivit recurentei, la baza sancționării au fost puse în principal presupuneri privind apartenența sa la o listă de beneficiari și instalarea unei aplicații mobile, fără a fi prezentate probe directe și concludente privind primirea sau acceptarea mijloacelor bănești și, în special, privind scopul electoral al acestora.

Susține că în materialele cauzei nu există date bancare care să confirme efectuarea unor transferuri în favoarea sa, conținutul mesajelor SMS pretins recepționate, date privind accesarea sau utilizarea acestora, informații privind

instalarea și utilizarea efectivă a aplicației în scopul invocat, precum și alte probe tehnice, documentare sau testimoniale care să confirme săvârșirea faptei imputate.

Totodată, invocă inadmisibilitatea și lipsa valorii probante a unor materiale utilizate de agentul constatator, menționând că raportul de analiză informațional-criminală și tabelul cu presupusa listă a beneficiarilor nu au fost administrate în mod legal în cadrul cauzei contravenționale. În acest sens, se susține că autorizarea utilizării unor rezultate obținute în cauza penală nr. 2023970322 a vizat o altă cauză contravențională, nr. RAP01 433516, și nu cauza în privința recurentei.

De asemenea, invocă neclaritatea cu privire la timpul și circumstanțele concrete ale săvârșirii faptei, arătând că în procesul-verbal cu privire la contravenție nu este indicată cu suficientă precizie perioada și modalitatea în care aceasta ar fi pretins, acceptat sau primit mijloace bănești în scop electoral. Potrivit recurentei, această neclaritate i-a afectat posibilitatea de a-și exercita în mod efectiv dreptul la apărare.

Susține că simpla instalare a unei aplicații care ar permite efectuarea unor operațiuni financiare nu demonstrează faptul că aceasta a fost utilizată și nici că prin intermediul ei au fost primite mijloace bănești în scopul coruperii electorale.

În opinia recurentei, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente, pertinente și concludente care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei contravenționale și vinovăția acesteia. Prin urmare, în condițiile existenței unui dubiu care nu poate fi înlăturat prin probele administrate, acesta urmează a fi interpretat în favoarea persoanei sancționate.

Invocă, de asemenea, încălcarea prezumției nevinovăției și a regulilor privind sarcina probațiunii, susținând că instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele și nu a efectuat o apreciere completă, obiectivă și coroborată a probelor administrate.

În consecință, consideră că nu a fost demonstrată întrunirea elementelor contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional și solicită casarea hotărârii Judecătoriei Comrat din 28.05.2026, cu emiterea unei noi decizii prin care contestația să fie admisă integral și procesul contravențional să fie încetat în legătură cu lipsa faptului contravenției.

4. Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Comrat, sediul Central a fost pronunțată la data de 28 mai 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de recurent la data de 29 mai 2026.

Subsecvent, Completul de judecată stabilește, că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 03 iulie 2026, prezenta cauză a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d. 145)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 29 iulie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordinea de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat. (f.d. 148)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Examinând recursul verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional*, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de

rigorile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „***acuzațiilor în materie penală***", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, *în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional*, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional*, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus*

decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Normele consacrate la ***alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional*** stabilesc că, *procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluționarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional*, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional*.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional*, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional*, procesul-verbal*

cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza

constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional,

(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că, la 16 septembrie 2025, agentul constatator Avramoglo V., din cadrul Inspectoratului de Poliție Comrat, a întocmit

procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 221921 prin care Terzi Prascovia a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că, în perioada anului 2024, a primit mijloace financiare, pe contul său bancar Promsviazibanc, înregistrat pe numărul de telefon *****prin aplicația PSB, de la formațiunea politică ȘOR, pentru realizarea dreptului electoral în anul în cadrul alegerilor prezidențiale din 2024.(f.d.15)

La 22 septembrie 2025 Terzi Prascovia a înaintat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 221921 și a deciziei agentului constatator din 16 septembrie 2025, solicitând încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravențională stabilită la art.47^1 Cod contravențional.(f.d.2-12)

La data de 05 martie 2026 contestatara Terzi Prascovia a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Comrat (sediul central) cerere de completare a contestației inițiale. (f.d.51-59)

La data de 06 martie 2026 contestatara Terzi Prascovia a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Comrat (sediul central) contestație suplimentară prin care a solicitat anularea procesului verbal cu privire la contravenție MAI04 221921 din 16.09.2025, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei. (f.d.60-64)

Prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 mai 2026 s-a respins contestația lui Terzi Prascovia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI04 221921 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 16 septembrie 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 471 alin. (1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 110-116)

La data de 29 mai 2026 și la 02 iulie 2026 Terzi Prascovia, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: casarea hotărârea Judecătoriei Comrat din 28.05.2026, ca fiind ilegală și pronunțarea unei noi hotărîri prin care contestația să fie admisă cu încetarea procesului contravențional din motiv că nu a comis fapta. (f.d.122-129)

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a

hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Completul este de acord cu concluziile instanței că probele materiale anexate la dosar, dovedesc incontestabil comiterea de către Terzi Prascovia a contravenției imputate, prin extrasul privind operațiunile mobile cu identificatorul „PSB" de transferuri a mijloacelor bănești, cât și alte materiale ale cauzei, inclusiv actele judecătorești ce atestă legalitatea obținerii probelor cu autorizarea judecătorului de instrucție.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Completul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Terzi Prascovia corect au fost încadrate juridic în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „*Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune*".

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art. 442, 443 Cod contravențional, Completul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Terzi Prascovia și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căreia corect au fost încadrate în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, instanța de recurs reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În asemenea circumstanțe, Completul de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Terzi Prascovia în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Terzi Prascovia nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul

constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

După cum rezultă din materialele cauzei, la dosar este anexată informația privind abonatul de telefonie mobilă cu numărul *****din rețeaua de telefonie mobilă a S.A. „Moldcell", număr care aparține cet. Terzi Prascovia (f.d. 107), iar pe parcursul anului 2024 pe acest număr au parvenit 23 de mesaje de la identificatorul „PSB" (f.d. 107).

De asemenea, Completul menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numerele SIM al lui Terzi Prascovia și aplicația bancară „PSB" asociată BC „Promsvyazibank" din Federația Rusă.

Tot aici, Completul relevă că indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către Terzi Prascovia, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin primirea bunurilor ce nu i se cuvin prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale „Promsvyazibank" (PSB).

Instanța de recurs reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contravenientului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia. În cauză, coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu poate fi efectuat fără a accesa telefonul personal al contravenientului.

În același context, Completul de judecată evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

La acest aspect, Completul reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Pe de altă parte, Completul de judecată evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei la întruniri și nici dreptul acesteia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra procesului democratic al alegerilor, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării principiului votului liber exprimat.

Pe acest fundal, Completul de judecată conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientului, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriu consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

Referitor la argumentul recurentei Terzi Prascovia privind lipsa datelor obiective care ar dovedi acceptarea sau primirea de către aceasta a mijloacelor bănești în cadrul alegerilor, Completul de judecată nu îl poate reține, or vinovăția acesteia nu a fost stabilită exclusiv prin faptul transferării mijloacelor bănești pe contul său bancar, ci rezultă din coroborarea acestui fapt cu celelalte probe administrate în cauză.

Astfel, din probatoriul acumulat rezultă că Terzi P.G. se folosește de numărul de telefon vizat, pe dispozitivul utilizat de aceasta a fost instalată aplicația mobilă „PSB”, iar în perioada relevantă aplicația a fost accesată și au fost recepționate mesajele corespunzătoare. Circumstanțele respective, apreciate în coraport cu celelalte materiale ale cauzei, confirmă concluziile instanței de fond cu privire la realizarea acțiunilor prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Cu privire la argumentul recurentei referitor la lipsa intenției și a scopului electoral, precum și la susținerea acesteia că a perceput mijloacele bănești primite drept ajutor material acordat locuitorilor UTA Găgăuzia, Completul de judecată

reține că aceste afirmații constituie propria versiune a recurentei asupra circumstanțelor cauzei, care nu este susținută prin probe obiective.

În această ordine de idei, Completul de judecată reține că explicațiile recurentei au fost apreciate de instanța de fond în coroborare cu ansamblul probelor administrate, iar simpla invocare a faptului că aceasta ar fi perceput mijloacele băneşti drept ajutor social nu este suficientă pentru a răsturna concluziile instanței privind caracterul faptelor constatate.

Totodată, Completul nu poate accepta argumentul recurentei potrivit căruia eventuala finalitate urmărită de persoanele care au inițiat efectuarea plăților nu demonstrează existența aceleiași finalități în persoana beneficiarului, or concluzia privind acțiunile și scopul Terzi P.. a fost formulată în baza ansamblului probator administrat în cauză și nu exclusiv prin raportare la conduita altor persoane.

Referitor la motivele privind încălcarea prezumției nevinovăției și repartizarea necorespunzătoare a sarcinii probațiunii, Completul de judecată reține că instanța de fond nu a transferat asupra recurentei obligația de a-și demonstra nevinovăția, ci a stabilit vinovăția acesteia în baza probelor administrate și cercetate în ședința de judecată.

Faptul că recurenta nu a prezentat probe care să răstoarne circumstanțele constatate nu echivalează cu inversarea sarcinii probațiunii, în condițiile în care sarcina de a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei a fost realizată prin probele administrate în cauză.

De rând cu acesta, Completul de judecată nu poate accepta argumentul recurentei manifestat prin faptul inadmisibilității înscrisurilor și materialelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or datele respective au fost obținute în cadrul unei proceduri validate, cu respectarea garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței.

Astfel, rezultatele măsurilor speciale de investigații nu au constituit probe exclusive în vederea atragerii la răspundere contravențională a Terzi P., acestea constituind un punct de pornire pentru stabilirea cercului persoanelor vizate, iar ulterior fiind întreprinse acțiuni de identificare și verificare a circumstanțelor relevante, rezultatele acestora fiind coroborate cu celelalte probe administrate în cauza contravențională.

În atare circumstanțe, simpla invocare de către recurenta Terzi Prascovia a faptului că autorizarea utilizării unor rezultate obținute în cauza penală nr.

2023970322 a vizat cauza contravențională nr. RAP01 433516, în timp ce procedura contravențională în privința acesteia poartă nr. RAP01 438873, nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a determina inadmisibilitatea materialelor respective, în condițiile în care recurenta nu a demonstrat că acestea au fost obținute sau utilizate cu încălcarea garanțiilor procesuale prevăzute de lege.

Cu privire la argumentul recurentei privind insuficiența mesajelor SMS, Completul de judecată reține că vinovăția Terzi P. nu a fost stabilită exclusiv prin faptul recepționării mesajelor, or acestea au fost apreciate împreună cu informațiile privind numărul de telefon utilizat de recurenta, aplicația „PSB" și celelalte materiale ale cauzei.

Prin urmare, argumentul potrivit căruia simpla recepționare a SMS-urilor nu dovedește caracterul electoral al mijloacelor bănești nu poate conduce la casarea hotărârii instanței de fond.

Cu privire la argumentul recurentei potrivit căruia simpla instalare a aplicației „PSB" nu demonstrează faptul că aceasta a fost utilizată și nici că prin intermediul acesteia au fost primite mijloace bănești în scop electoral, Completul de judecată reține că circumstanța respectivă nu a fost apreciată în mod izolat.

Din probatoriul acumulat rezultă că aplicația „PSB" a fost instalată pe dispozitivul utilizat de Terzi P.G., iar în perioada relevantă aceasta a fost accesată. Circumstanțele respective, apreciate în coroborare cu celelalte probe administrate, confirmă concluziile instanței de fond privind realizarea acțiunilor prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, întrucât acestea au fost examinate de instanța de fond, iar concluziile acesteia sunt confirmate prin ansamblul probelor administrate și cercetate în cauză.

În atare circumstanțe, Completul de judecată constată că argumentele recurentei Terzi Prascovia nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe și nu constituie temeiuri pentru casarea hotărârii Judecătoriei Comrat din 28.05.2026.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate (actelor întocmite și prezentate de către agentul constatator) şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menține hotărârea judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 mai 2026.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Terzi Prascovia.

Se menţine hotărârea judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 mai 2026, adoptată pe cauza contravenţională la contestația declarată de către Terzi Prascovia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 221921 şi a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat din 16 septembrie 2025, prin care ultima a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:	Judecător:	Judecător:
HUDOBA Valeri	CHERDIVARA Dumitru	COLEV Grigori